

Alle grote grondstofindexen scoorden in 2013 ondermaats in vergelijking met de aandelenmarkten. Wat brengt 2014? Een vooruitblik voor grondstofbeleggers én aandelenbeleggers in bedrijven die sterk afhankelijk zijn van grondstofprijzen.

EEN BEROERD GRONDSTOFFENJAAR EINDIGT MET

VERWACHTINGEN

OLIE

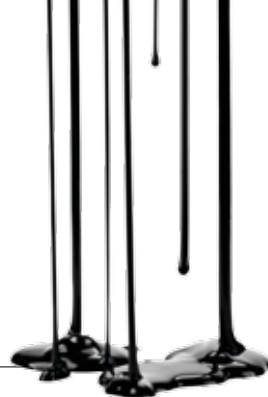
KENNERS ZATEN ERNAAST

Ruwe olie ging een tijd tegen de dalende prijstrend op de grondstoffenmarkten in, maar deelde uiteindelijk in de malaise. Opmerkelijk was de relatief betere prestatie van Brent Noordzeeolie tegenover de Amerikaanse West Texas Intermediate (WTI) variant. Dat is te danken aan het enorme aanbod van Amerikaanse olie. Vrijwel elke instelling die zich met de analyse van de energiemarkten bezighoudt, heeft de omvang van de Amerikaanse olieproductie (en dan met name het effect van schalieolie) sterk onderschat. Zowel het eigen ministerie van Energie als de OPEC en het

Internationaal Energie Agentschap (IEA) moesten hun productieprognoses voor de Verenigde Staten herhaaldelijk opwaarts bijstellen. De Amerikaanse olieproductie was in 25 jaar niet meer zo hoog. Dat extra aanbod zorgde voor prijsdruk.

De globale voorraadniveaus gaan 2014 in op een comfortabel hoog niveau. Zowel het IMF als de OESO verlaagden hun prognoses voor de groei van het globale bruto binnenlands product (bbp) in 2014. Minder economische groei betekent ook minder honger naar olie. De OPEC, het kartel van twaalf olie-exporterende landen, heeft dan ook zijn prognose voor de vraag naar olie tot 2018 verlaagd. Dat heeft behalve aan de vraagkant

PROGNOSES
VOOR DE
AMERIKAANSE
OLIEPRODUCTIE
MOESTEN
HERHAALDELIJK
OPWAARTS
BIJGESTELD
WORDEN

ook te maken met het aanbod, vooral het hogere aanbod van niet-OPEC landen als Rusland en de Verenigde Staten. Zoals het er nu naar uitziet, zal de OPEC komend jaar geen hogere olieprijs proberen af te dwingen door zijn leden productiebeperkingen op te leggen.

Een andere belangrijke factor voor de olieprijs, de geopolitieke situatie in de wereld, is moeilijk te voorspellen. Zo is het bijvoorbeeld nog niet duidelijk wat de impact zou zijn van een terugkeer van Iran als olie-exporteur na de gedeeltelijke opheffing van de internationale sancties tegen het land. Daarnaast evolueert ook de sociale en politieke toestand in olielanden als Libië, Irak, Egypte en Soedan erg grillig.